

Erasmus Dublin 2023

Sustainability and environment in education

Den první (03.07.)

Škola, kterou v rámci erasmu navštěvujeme, se jmenuje Atlas language school. Nachází se cca 37 min. pěšky od našeho ubytování na 23 Terenure Park, Dublin 6. V naší třídě je celkem deset studentů, kteří pochází především z Čech, Maďarska, Estonska a Polska. Naše lektorka pochází z Belfastu a jmenuje se Ali O'Brien. Během první lekce jsme se seznámili s naším programem na následujících 14 dní. Poté jsme se bavili o tom, které věci jsou důležité pro dobrý a zdravý život. Konverzovali jsme ve dvojicích a ve skupinách. Následně jsme probírali tzv. Sustainable Development Goals (cíle udržitelného rozvoje). K jednotlivým symbolům, které znázorňovaly cíle, jsme přiřazovali názvy těchto cílů. Následně jsme si ve dvojicích vybrali jeden z cílů a ten jsme měli detailně probrat.

Po krátké půlhodinové pauze začala druhá lekce, kde jsme se seznámili s některými parky a náměstími v Dublinu. Ali nám povídala o tom, jak je tu zcela běžné, že většina parků je soukromých a dostanou se tam pouze ti, kteří na daný park finančně přispívají a mají tak klíče od bran. Následně nám vyprávěla o tom, jak je zde drahá zdravotnická péče. Každý ze třídy se zapojil do diskuze a vyjádřil se k tomu, jak to chodí v jeho zemi.

Odpoledne nás čekala prohlídka Dublinu s průvodkyní Beou. Ukázala nám krásy Dublinu, doporučila ulice na nakupování, bary, atd. Na konci prohlídkové trasy jsme si všichni společně sedli do baru, kde nás pozvali na jejich místní pivo - Guinness. Musím říct, že naše české pivo je tedy stokrát lepší! Během cesty zpět na ubytování jsme se zastavily na zmrzlině v

Gino's Gelato. Musím říci, že Dublin je opravdu velké a krásné město a jediné, co bych mu zatím vytknula je zdejší počasí, které je opravdu jak na horské dráze. Chvilku svítí sluníčku, je krásně teplo a z ničeho nic se spustí dešť a padají kroupy.

Den druhý (04.07.)

S Nikčou jsme se rozhodly, že si nebudeme kupovat místní legítka na hromadnou dopravu, tzv. Leap Visitor Card, ale budeme chodit pěšky. Ráno nás tedy čekala krásná půlhodinová procházka do školy. Počasí bylo již od brzkého rána krásné a slunečné, narozdíl od prvního dne. Během první lekce nás Ali rozdělila do tří skupin. Každá skupina dostala jeden z cílů udržitelného rozvoje (tzv. Sustainable Development Goals), který měli zpracovat tak, jak by s daným cílem pracovali ve své hodině.

K dispozici jsme měli několik materiálů, které jsme mohli, ale nemuseli využít. Jedním z cílů bylo SDG14 - Life below water (Život pod vodou), dalším bylo SDG13 - Climate Action (Klimatická změna) a posledním bylo SDG3 - Good Health and Wellbeing (Dobré zdraví a pohoda). Každá ze skupin měla svůj výstup velice originální. Jedna z kolegyně nám například představila ChatGPT a to, jak jej využít ve svých hodinách.

Během druhé lekce jsme se blíže podívali na hranice a rozpory mezi Severním Irskem a Irskou republikou. Díky položeným

otázkám vznikla ve třídě diskuze nejen o sporu mezi Severním Irskem a Irskou republikou, ale i o Brexitu a výhodách či nevýhodách, které s sebou nese. Nakonec nám Ali pustila video, které nám problematiku Irska lépe představilo.

Odpoledne jsme s průvodkyní Beou navštívily The Book of Kells, která se nacházela na Trinity College. Odpoledne jsme si zpestřily společně s kolegyněmi z jiného kurzu a vracely jsme se po stopách včerejší prohlídky.

Nakoukly jsme do několika obchodů na Grafton Street daly jsme si kávu a zmrzlinu v nádherné růžové kavárně Cloud Nine.

Cestou na ubytování jsme náhodou šly kolem Christ Church Cathedral, kde

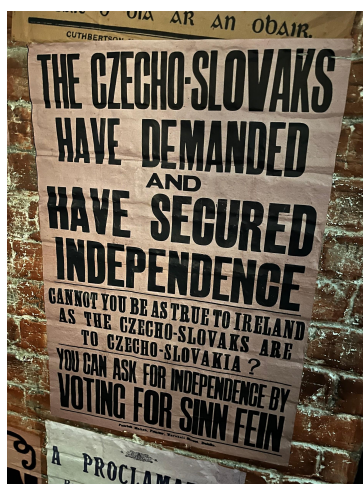
se nachází i slavná socha Homeless Jesus. Nakonec jsme prošly kolem St. Patric Cathedral, kde večer proběhne koncert filmové hudby. Celý den bylo opravdu krásné počasí, ale protože jsme v Irsku, neminul nás ani pořádný slejvák. Celkem jsme dnes nachodily úctyhodných 13,64 km.

Den třetí (05.07.)

Dnešním dnem jsme přesně v polovině našeho vyučování. Během první lekce jsme probírali klady a zápory projektové výuky (tzv. PBL - Project-Based Learning). Neobešlo se to bez diskuze, kdy každý z nás přispěl vlastním názorem, zkušenostmi, nebo dokonce přišel s nějakým problémem a ostatní se mu snažili poradit, jak na to.

Druhá lekce už probíhala v praxi. Rozdělili jsme se do třech týmů a naším úkolem bylo vybrat si jakoukoliv oblast kolem školy Atlas a následně ji zanalyzovat. Jedna skupina analyzovala pohodlí, čistotu a blahobyt pro místní studenty, jiná analyzovala třídění odpadu na zdejší škole. Bohužel ale všechny skupiny nestihly odprezentovat svou analýzu, a tak v tom budeme pokračovat v následující hodině.

Odpoledne nás čekalo GPO Museum. Jedná se o muzeum, které vypráví příběh o velikonočním povstání v roce 1916 a moderní irské historii. Viděli jsme i krátký film, který nám celé povstání blíže představil.

Den čtvrtý (06.07.)

Díky tomuto dni jsem zjistila, v jaké úžasné zemi žiju, a že už si na ni nikdy nebudu stěžovat. Během první lekce jsme dokončovali naše mini projekty, což nám zabralo poměrně dost času, a tak jsme v první části nic dalšího nestihli.

V druhé lekci nám Ali ukázala jejich teacher's room. Což byla poměrně malá místnost, kde byly spojené tři stoly, u kterých sedělo deset učitelů. Uprostřed stolů měli naházené propisky, papíry, sešítáčky, lepidla... Kolem byly skříně, ve kterých byl obrovský nepořádek, nic nemělo svůj řád. V celé místnosti bylo pouze jedno malé okénko. Tato místnost byla spojená s další, která vypadala totožně, jen byla o něco menší. Zdi nebyly vůbec upravené, barva se loupala, na některých místech byla i plíseň. Některé naše kolegyně se dost divily, že zdejší učitelé tráví svůj čas v takových podmínkách, jiná nám zase říkala, že v Polsku nemají žádnou takovou učitelenskou místnost a veškerý svůj čas tráví ve třídě s žáky. Poté jsme se vrhli na velmi zajímavé téma - ženy v irské historii. Zjistili jsme, že ženy jsou tu na mateřské pouze 26 týdnů. Dále jsme zjistili, že v letech 1920-1990 brali ženám, které nebyly sezdané jejich narozené děti. Je to hrozná představa...

Odpoledne nás čekala Liberties Walk and talks s místním rodilým mluvčím Ciaranem. Šlo o prohlídku části nazvané The Liberties, prošli jsme kolem Teeling distillery, Guinness store house a skončili jsme u St. Patrick Cathedral. Po prohlídce jsme se sešly s kolegyněmi z vedlejší třídy a jely jsme do Ashton's gastro pub.

Neboť v úterý jsme v The Book of Kells potkaly Češku, která je tu na erasmu 4 roky a pozvala nás do restaurace, kde pracuje. Gastronomický zážitek byl na jedničku s hvězdičkou, ovšem zpáteční cesta na ubytování byla opravdu šílená. Během čekání na autobus po nás projíždějící auta házela vajíčka. Místní říkali, že je to tu naprosto normální, neboť takhle se tady baví zdejší mládež.

Místní policie s tímto nemůže nic dělat, protože tato mládež není nijak postižitelná. Takže za mě opravdu země, kde bych chtěla žít a vychovávat svoje děti.

Den pátý (07.07.)

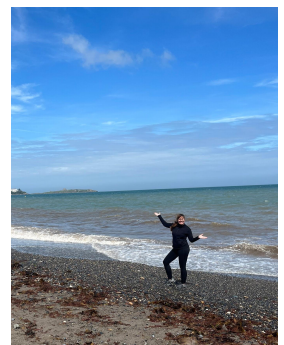
Máme tu poslední den prvního týdne školy. Během první lekce jsme řešily místní problematiku potratů a postavení žen ve společnosti. Opět jsem se utvrdila v tom, že bych v této zemi opravdu nechtěla žít. Teprve v roce 2018 totiž "povolili" ženám interrupci, ale ani tak to není zrovna jednoduché a spousta lidí je proti tomu.

Během druhé lekce nás čekalo zhodnocení celého týdne a ve 12h jsme šli dolů do školní kavárny na tzv. "Irish coffee". Což je káva s whiskey, a navíc jsme si ji připravili sami. Kávu v lásce opravdu nemám, ale i tak jsem ji vypila.

Odpoledne jsme měli volné, a tak jsme jej využily na výlet do Killiney. Jely jsme společně s našimi kolegyněmi z vedlejšího kurzu. Prošly jsme se po krásné kamenné pláži, sbíraly jsme kamínky, mušle a kochaly se místní přírodou, neboť ta k vidění v Dublinu úplně není. Z Killiney jsme došly až do Dalkey, kde jsme si v místní kavárně

daly kávu s dezertem. Naštěstí jsme chytly krásné slunečné počasí, a tak musím říci, že to byl opravdu krásný a vydařený výlet. Celkem jsme ušly 13,6km.

Den šestý (08.07.)

Dnes nás čekal celodenní výlet do Howthu. Sešli jsme se v 10h na One Central Plaza a šli jsme na vlakovou zastávku, odkud jsme jeli přímo až do Howthu. Jedná se o poloostrov na severozápadě Irska. Je

zde několik pěších tras kolem celého poloostrova a záleží na každém, jakou si zvolí. My šli nejkratší, zelenou trasou, která se nakonec ale stejně protáhla, protože jsme zapomněli odbočit. Potom jsme se ale vrátili a cestu jsme našli. Procházka to byla opravdu krásná, s nádherným výhledem na moře a zdejší flóru. Chvilka jsem se i trochu bála, protože pohled dolů ze skal, po kterých jsme šli, mě dost děsil.

Po krásné procházce jsme si pak zašli do místní restarace na oběd. Ve zbylém čase jsme si prošli Howth market a nakonec jsme mrkli i na tuleně.

Cestou na ubytování jsme se s děvčaty zastavily u sochy Oscara Wilda. Nakonec jsme se musely rozloučit s našimi kolegyněmi z vedlejšího kurzu, protože zítra odlétají zpět do Čech. Celkem jsme dnes ušly 18,3km.

Den sedmý (09.07.)

Něděle pro nás byla prvním a zároveň posledním volným dnem. Mohly jsme s Nikčou spát jak dlouho jsme chtěly... Krásný pocit! Nicméně vstaly jsme asi kolem 10h, nasnídaly jsme se a vyrazily do Epic muzea. Cestou do Epicu jsme se zastavily u mostu Samuela Becketta, prošly jsme kolem lodi Jeany Jeanie Johnston a památníku obětem hladomoru.

Vstupné do Epic muzea bylo o něco dražší než v jiných muzeích, ale musím říci, že to opravdu stálo za to! Šlo vlastně o muzeum zabývající se emigrací. U vstupu jsme dostaly pas a po cestě jsme musely sbírat razítka. Čekalo na nás několik místností, které postupně vyprávěly příběh irské emigrace, irské historie, kultury... Prohlídka nám zabrala více času než jsme předpokládaly, a tak prohlídku lodi Jeany Johnston necháváme na jindy.

Cestou na ubytování jsme přemýšlely, co si dáme k večeři, neboť oběd jsme nestihly. Po dlouhém hledání jsme se rozhodly zajít do restaurace, kterou jsme měly hned za rohem našeho ubytování. Hodily jsme se do gala a vyrazily. Lepší jídlo jsme tu tedy zatím ještě neměly! Opravdu výborné!

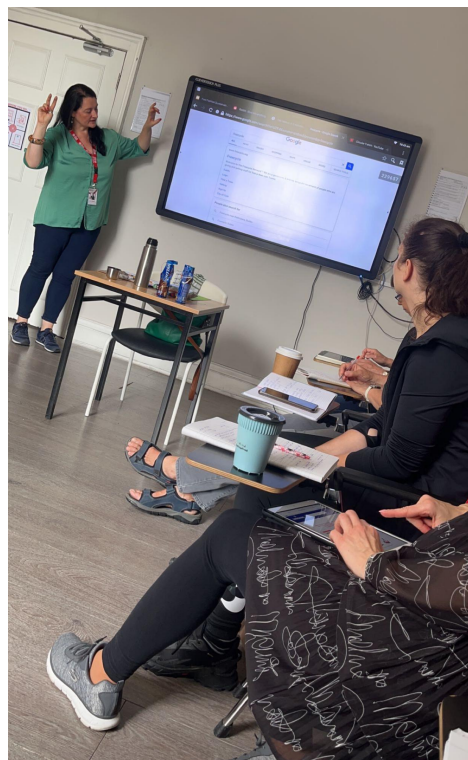

Den osmý (10.07.)

Začátek nového týdne je tu. V naší třídě došlo k několika změnám, dvě členky nás opustily a místo nich přišla nová kolegyně Delphine a kolega Roberto. V první lekci jsme tedy poznávali nové členy. Poté jsme se vrhli na téma Sustainability and Critical Thinking.

Během druhé lekce jsme se podívali na téma National Identity, o kterém jsme mluvili dosti do hloubky .

Odpoledne jsme měli volné, a protože celý den opět přšelo, rozhodly jsme se s Nikčou, že si uděláme filmové odpoledne. Celé promáčené jsme došly na ubytování a podívaly jsme se na film The Spotlight. Šlo o film, který nám byl doporučen během dopoledního vyučování, a protože je to film natočený podle skutečných událostí, obě dvě nás velice zasáhl. Na odlehčenou jsme pak zkoukly Střážce galaxie vol. 3.

Den devátý (11.07.)

V první lekci jsme probírali Fast fashion. Co to je, jak se liší od Low fashion, jaký to má dopad na lidi, jak se takové oblečení vyrábí, atd.

Během druhé lekce jsme se věnovali místním spisovatelům. Každý z nás dostal jednoho spisovatele, o kterém si měl připravit informace. Odpoledne nás totiž čekal další Walk and Talk.

Během čekání na Walk and Talk jsme si s Nikčou zašly na vyhlášenou místní zmrzlinu Murphys Ice Cream. Měli tu opravdu netradiční příchutě jako mořská sůl, irský chléb, Gin zmrzlina, čokoládová s whiskey, ale i mango, malin, cookies a brownie. Já ochutnala Gin, mango a brownie a musím říct, že byla opravdu výborná!

Naše Walk and Talk byla tentokrát zaměřená na místní literaturu. Naším průvodcem byl znovu Ciaran, ale ten nám pouze hlídal trasu. Mluvení bylo na nás. Postupně jsme si představili devět

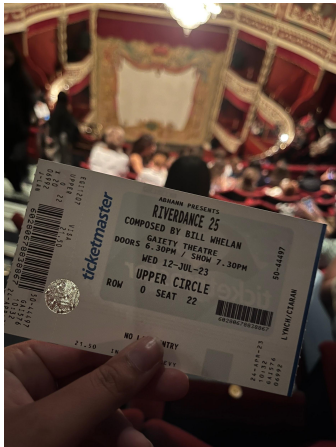
irských spisovatelů, mezi kterými byli G. B. Shaw, J. Joyce, O. Wilde, J. Swift, S. Beckett, C. Ahern, B. Stoker a S. O'Casey. Dnes jsme ušli krásných 13,5km.

Den desátý (12.07.)

První část výuky jsme se zaměřili na Smart cities. Porovnali jsme situaci zde v Dublinu se zeměmi, ve kterých bydlíme. Ve druhé části jsme se zaměřili na irskou hudbu. Ali nám ukázala irskou tradiční hudbu, seznámila nás s tradičními nástroji a nakonec nám pustila i nějaké ukázky.

Odpoledne nás čekal výlet do Rediscovery centra. Celým areálem nás provázela velmi nadšená slečna. My s

Nikčou už ale tak nadšené nebyly. Jedná se o centrum, kde staré věci přetváří v nové. Ano, to je krásné a určitě dělají krásné věci. Z bedínek na pivo vyrobili malé bobíky na sezení pro děti, z ikea tašky vyrobili pláštěnku, ze starých kalhot vyrobili kabelku, nebo z podprsenek květinu. Dále nám ukázala jejich zahradu, kde nám představila hmyzí domek, nebo zahrádku, kde pěstují zeleninu i ovoce. Většina našich kolegů z kurzu z toho byla unešená. Jak ze zahrádky, tak z hmyzího domku... No, pro nás to taková novinka nebyla, neboť vše, co nám na zahradě ukázala máme v naší škole.

Po příjezdu na ubytování jsme se hodily do gala, neboť jsme měly koupené lístky na Riverdance v místním divadle Gaiety. Musím říci, že celé představení bylo opravdu úžasné! Spojení irského tance, hudby, zpěvu... nádhera!

Den jedenáctý (13.07.)

Dnes jsme během první lekce probírali problematiku jídla, plýtvání jídla, nebo tzv. cestu jídla. Co všechno je zapotřebí, aby vzniklo nějaké jídlo. V druhé lekci jsme probírali téma Ireland and giving.

Odpoledne nás čekala návštěva Národní galerie, kde jsme viděli díla umělců jako je Picasso, Rembrandt, Monet, Renoir, nebo Vincent van Gogh.

S Nikčou jsme se po prohlídce Národní galerie vydaly na nákup suvenýrů pro naše blízké. Když jsme dorazily domů, rozhodly jsme se, že ještě zajdeme do nejstaršího Pubu tady v Dublinu - The Brazen Head. Tady jsme poznaly dvě velmi milé Japonky, se kterými jsme se daly do řeči. Byl to fajn večer.

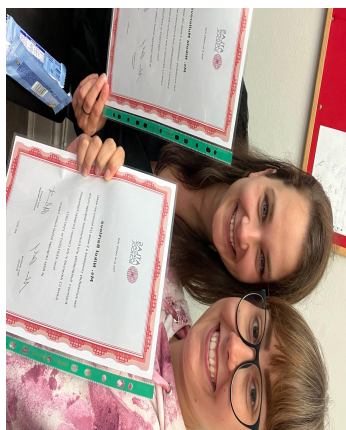
Den dvanáctý (14.07.)

Poslední den na Atlas Language school. Hallelujah! Zvládla jsem to! :D Hned ráno na nás čekala smutná zpráva. Bylo nám řečeno, že Ali není dnes dobře a do školy nedorazí. Všechny nás to moc mrzelo, protože jsme pro ni měli připravené dárečky na rozloučenou. Ale kolega, který její hodinu převzal nám slíbil, že Ali vše předá. První hodina tedy probíhala tak, že jsme se s ním seznamovali a povídali jsme mu odkud kdo je, atd. Nakonec se nás snažil naučit pár slov v irštině, představoval nám typická irská jména a příjmení a jejich význam. Bylo to zajímavé.

Druhou hodinu proběhlo předávání certifikátů a irská káva. Bohužel jsme ale během pití irské kávy přišli na to, že máme v certifikátu špatně napsaný název kurzu, a tak nám museli certifikáty předělat. Ani na podruhé to ale nebylo správně. Teprve třetí pokus se podařil. Proběhlo společné focení a rozloučení, neboť většina našich kolegů z kurzu odjíždí už zítra. Nás ještě čeká závěrečný celodenní výlet do Kilkenny.

Odpoledne jsme měli volné, ale počasí nám vůbec neprálo. Od rána hrozně pršelo a foukalo, tak jsme se s Nikčou rozhodly, že pojedeme na ubytování a zabalíme si kufry. To jsme zvládly poměrně rychle, a tak jsme se podívaly na film. Snad

nám bude počasí přát alespoň zítra.

Den třináctý (15.07.)

Poslední den v Irsku... Dnes nás čeká celodenní výlet. Počasí už bylo o něco lepší než včera, ale žádný zázrak. Bylo zataženo a foukalo. Ráno, v 9h jsme se sešli u školy, kde na nás již čekal autobus, který nás dovezl do města, ležícího v jižní části Irska, Kilkenny. Měli jsme domluvenou prohlídku tamějšího hradu, který byl opravdu krásný. Po prohlídce už bylo na nás, kam vyrazíme. Měli jsme něco kolem dvou hodin na to projít si zbytek města. S Nikčou jsme se prošly po krásném zeleném parku, který byl hned u hradu. Poté jsme se procházely místními uličkami a pokukovaly, co všechno zde mají. Večer jsme s Nikčou měly rezervaci v italské restauraci

Bellagio. Zde jsme se společně naposledy navečeřely. Byl to úžasný závěr našeho výjezdu.

